

תת"ע (פתח תקווה) 2226-02-18 - יוסף איטח נ' מדינת ישראל

תת"ע (פתח-תקווה) 2226-02-18 - יוסף איטח נ' מדינת ישראל/שלו פתח-תקווה

תת"ע (פתח-תקווה) 2226-02-18

תת"ע (פתח-תקווה) 2227-02-18

יוסף איטח

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בפתח-תקווה

[23.07.2018]

כבוד השופטת רות וקסמן

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן ביום 8.5.18 בהעדר התייצבות המבקש, ובו הורשע המבקש בשני אישומים שאוחדו בתיק זה, האחד, עבירה של נהיגה ברכב בלא זהירות בכך שעין במסמכים תוך כדי נסיעה, בניגוד לתקנה 21(ג) לתקנות התעבורה, והשני, עבירה של שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית בעת שהרכב היה בתנועה, ונגזרו עליו קנס בסך ₪1,500 ופסילה על תנאי לתקופה של חודש למשך שנה. המבקש נשפט בהעדרו לאחר שהוזמן כדין בעצם נוכחותו בדיון מיום 8.2.18, בו כפר בעובדות של שני כתבי האישום, אך לא התייצב.

טענות הצדדים

לטענת המבקש, הוא לא קיבל הזמנה לדיון שהתקיים בבית המשפט ביום 8.5.18. לדבריו, נאמר לו על ידי בית המשפט שהוא יקבל זימון נוסף ושעליו להגיע עם כל העדויות שברשותו לאותו דיון, זאת למרות שהוא כבר ביקש להישפט בדיון הראשון. לא היתה לו שום כוונה לא להופיע במשפט ההוכחות שנקבע לו, שהרי הוא מאמין בחפותו ושילם מכספו עבור יום העבודה של העד שהגיע עמו באותו יום, ומעבר ליום העבודה שלו הוא גם שילם שכ"ט לעו"ד על מנת שיזהה אותו לצורך שליחת תצהיר. סכום זה כבר כמעט הגיע לסכום הקנס שהושת עליו ע"י בית המשפט, ולמרות זאת הוא נחוש להוכיח את חפותו.

עוד טען המבקש, כי הוא נהג משאית לפרנסתו, נשוי ואב לשני תינוקות וכי החלטת בית המשפט בעניינו ומס' הנקודות שקיבל מהשוטר משליכים באופן ישיר על המשך העסקתו במקום העבודה. מעבדו ממתין לתוצאות המשפט על מנת להחליט האם הוא ראוי לעבוד בחברתו שמנחילה אפס סובלנות לעבירות תנועה. לטענת המבקש, נעשתה בעניינו אכיפה שרירותית ולא צודקת.

כמו כן, טען המבקש כי לא ניתנה לו הזכות הבסיסית להגן על עצמו ולהציג את דבריו, שהוא סבור שהיו משנים את החלטת בית המשפט לגבי שני התיקים שאוחדו.

לבקשה צורף תצהיר המבקש.

ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה מן הטעם שדיון ההוכחות לא נקבע אלא בנוכחות הנאשם ו/או ב"כ, ולכן כל טענה להיעדר זימון לא יכולה לעמוד לרשות הנאשם.

דיון והכרעה

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), קובע את אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין. הסעיף קובע שני טעמים, שאינם מצטברים, המצדיקים ביטולו של פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם למשפטו או לחילופין גרימת עיוות דין לנאשם כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל נקבע כי: "בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכאורה כדין והסתיים. על המבקש מוטל אפוא הנטל לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש".
א. בחינת סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש
המבקש לא הציג עילה טובה לאי התייצבותו.

כאמור לעיל, המבקש נכח בעצמו בדיון שהתקיים ביום 8.2.18, בו ניתנה החלטה כי הדיון נדחה להוכחות ליום 8.5.18 שעה 13:00. בית המשפט הזהיר את הנאשם כי ככל ולא יתייצב למועד ההוכחות, יהיה רשאי להרשיעו בהעדרו. טענת המבקש כי בית המשפט אמר לו שהוא יקבל זימון נוסף אינה עולה מפרוטוקול הדיון ומההחלטה שניתנה ביום 8.2.18 ולא ברור מהיכן המבקש הבין זאת, מה גם שלא תמך את טענתו באסמכתה רלוונטית.

ב. עיוות דין

המבקש טען כי לא ניתנה לו הזכות הבסיסית להגן על עצמו ולהציג את דבריו, שהוא סבור שהיו משנים את החלטת בית המשפט לגבי שני התיקים שאוחדו, אך לא פירט בבקשתו דנן ואף לא בדבריו בדיון מיום 8.2.18 כל טענת הגנה ו/או טענה באשר לעיוות הדין שייגרם לו באם פסק הדין יוותר על כנו.

דברי הנאשם בדיון מיום 8.2.18: "שני כתבי האישום הוקראו לי על ידי בית המשפט ואני כופר בכל עובדות שני כתבי האישום כדלקמן: לקחתי סיבוב, הרמתי דף שנפל לי לרגליים והוא טוען שאני רשמתי מסמך תוך כדי נהיגה. מיד אחרי זה הוא גם טוען שדיברתי בטלפון. ביקשתי ממנו שיביא צילום וידאו מהקסדה שלו והוא אמר שהוא יביא הכל. ביקשתי ממנו לרשום בדוח את דבריי והוא סירב לעשות את זה. הביא עד שהיה איתי באוטו. מודה בנהיגה, במקום ובזמן. מבקש לקבוע להוכחות".

כמו כן, הענישה שהוטלה על המבקש נמצאת במתחם הענישה הראוי והסביר. לפיכך, לא שוכנעתי כי קיים חשש כלשהו לעיוות דין, ולכן הבקשה נדחית.
זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"א אב תשע"ח, 23 יולי 2018, בהעדר הצדדים.